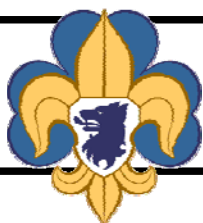

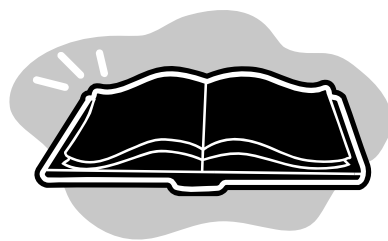
Besídka 2007, Spaní v klubovně, Strašidla, Čertí rojovka ...

XII. ROČNÍK

LEDEN 2008

OBSAH

Besídka 2007 – Skřet	3
Spaní v klubovně + výprava I – Špunt+Tříška	4
Spaní v klubovně + výprava II – Tygr a Raynbow	5
Spaní v klubovně - skauti – Zvěd	6
Úklid chodníčku – Čára	8
Čertovská rojovka – Kikina	9
Výprava vlčat do Březníku – Koza	10
RR Rokyta 2007 – Čára	11
Oldskautský Silvestr – Viki	14
Tříkrálová sbírka – Kikina	16

BESÍDKA 2007

Třetí prosincovou neděli zažila příchovická klubovna další z řady našich vánočních besídek. R a R se sešli o něco dříve, aby klubovna působila svátečně a krásně- větvíčky nad dveřmi, nazdobený stromeček...a ve dvě hodiny odpoledne mně a Nudli, coby šatnářkám, botářkám udalo sčítání obuvi výsledek něco kolem sedmdesáti účastníků. A pak – začínáme:

Úvodním slovem zahájili besídku Yetti a Koza, načež oba usedají a na pomyslné pódium vchází Někdo....Jsou dva a dokonce se perou a hádají! Je to Krteček – Sandra a Mickey Mouse – Sporták, kteří se jaksi nemůžou shodnout na tom, kdo je lepší a slavnější....Ale shodli se alespoň na tom, že první vystoupí vlčata. Ta začala vánoční koledou a básničkami....po nich vystoupily mladší světlušky naladěné na stejnou notu.

Ani mezi scénkami jsme se nenudili: Krteček, Mickey a Haník pohotově zapojovali děti i dospělé do zajímavých soutěží – malovalo se a slepě hmatalo, rozličné předměty putovaly zástupy tam a zpátky, aniž by na sobě pocítily dotyk ruky, ale rozhodně nebylo zapomenuto na ty, co ještě nehráli. Modré světlušky kouzlily, profesionální tým OS nás přesunul do světa večerníčkovských Včelích medvídků, zrovna když stavěli domeček. Čmeláci bráškové jsou šikulové a domeček byl postavený raz dva a i nám čas nemilosrdně letěl.

Stmívalo se, a ten, kdo do té doby netušil, proč Krteček a Mickey Mouse tolik řeší svůj spor o to, kdo je slavnější kreslenou postavičkou, ten prozřel v již druhém bestselleru z filmového studia R a R – James Bond po X letech.

Ještě připomenu vánoční příběh od Haníka, chvilku před okamžikem, na který se všichni těšili. Dárky byly rozdány, doufám, že všichni spokojeni a naladěni na tu správnou melodii blížících se Vánoc.

Skřítek

Spaní v klubovně + výprava I

V sobotu 3. 11. 2007 jsme si naplánovaly výpravu a spaní v klubovně. Všechny věci jsme uklidily do klubovny a sbalily se na výpravu. Po marném vyzvídání od Sovy, kam vlastně jdeme, jsme usoudily, že do Prahy asi nepůjdeme. Takže jsme vyrazily, Sova nás vedla kolem potoka do Radkovic, ale tam již nemohla tajit, kam jdeme, protože neznala cestu..... A tak s vědomím, že jdeme na Dolce, jsme plny rozhořčení, že je to daleko, šly dál. U radkovického rybníka s krásnými labutěmi jsme si daly pauzu. Takže pokračování do velkého kopce na začátku Jindřína, který snad nikde nekončil a dělalo se nám špatně při pohledu dolů. S vtípkama o tom, že to vypadá jako ve filmu Záhada Blair Witch, který jsme měly shlédnout večer v klubovně, jsme již byly v půlce kopce na cestě. Byly jsme přesvědčený, že půjdeme dolů po cestě, ale Sova nás zklamala, že prý budeme pokračovat dál, takže po zdolání těch kopců jsme zjistily, že po cestě by to bylo z kopce a kratší... Jasný, a pak si Sovu poslouchejte, že? No a když nám tedy

řekla, že dál to je buď z kopce nebo do kopce, vydaly jsme se podle sebe dolů, ale kupodivu to bylo správně. Na začátku Dolců jsme měly takový test, kde zjistil Špunt, že má vražedné sklony. Pokračovaly jsme dál na Agnes, kde jsme rozdělaly oheň a uvařily „výbornou“ polévku. Byla to nějaká bramborová ze Skautské stezky. Po řádně uklizeném ohni jsme se již po tmě vydaly zpět. Ale to byla hororová cesta. Šly jsme přes zorané pole, rozbahněnou louku a přes tři strouhy, kde mimochodem nikdo nechtěl jít první natož poslední, aby ho asi něco nesežralo a navíc tam jezdila světýlka :). Jéé, ona to nakonec byla auta a jezdila na hlavní silnici. :) A my se tam brodíme po rozoraném poli. Takže před Kucíny jsme se napojily na již známou cestu. Netrvalo dlouho a byly jsme v klubovně. Tam přišlo zasloužené občerstvení a filmík.

Špunt + Tříška

Spaní v klubovně + výprava II

To bychom nebyly my dvě, abychom nepřišly pozdě. Akorát Woko začalo vysvětlovat jednu takovou hodně „inteligentní“ hru, kterou našlo na internetu v nejoblíbenějších hrách. Seděly jsme v řadě (jak slepice na bidle :-)) a Woko nám postupně lilo trychtýřem vodu do krku. Každé kolo Woko vodu přidávalo. Nesměly jsme se počůrat a kdo jo, tak vypadl. Naštěstí se to nikomu nestalo, nakonec ani nevíme, kdo vyhrál, ale my jsme to nebyly.:-) Potom jsme se už převlékly do pyžam a sedly do kruhu. Měly jsme si přinést náš nejvíc nejpovedenější obrázek, co jsme kdy stvořily. A ostatní si hrály na paní psycholožky a pokoušely se z těch obrázků vyčíst naše povahy. A po té jsme si ustlaly a dívaly se na komedii 50krát a stále poprvé, kterou už většina z nás viděla, ale to vůbec nevadilo, páč je to mňam film :-). No a to už ke konci skoro všichni usínaly, tak se to vypnulo a začaly jsme koukat do víček. Ale nám dvěma aktivkám se samozřejmě spát nechtělo, protože jsme nebyly na té výpravě, ze které byly všechny tak ztahané a tak jsme měly plno energie. Z ničeho nic jsme se začaly strašně gebit a ostatní na nás byly nemálo našťvané. Asi po dvou hodinách usilovného kecání jsme taky konečně usnuly. Přes noc byla v klubovně strašná zima, ale Sova

tvrdila, že je to takhle normální a že jí dokonce bylo i horko. Fakt nechápem. :-) Ráno po probuzení následoval úklid a pak GO HOME.

Vaše Lamy

Tygr a Rainbow :-)

Spaní v klubovně - skauti

V říjnu z 12. do 13. jsme měli spaní v klubovně. Měli jsme se sejít v 19:00 před klubovnou. Sešlo se nás celkem třináct (devět skautů + čtyři vedoucí). S sebou jsme měli mít kroj, protože ještě dva skauti neměli slib (Tučňák a Johny). Museli totiž odjet z tábora dřív, kvůli dovolené u moře. Po slibu jsmesi zahráli pár her a někteří začali vybalovat svoje jídlo. Měli jsme s sebou mít i vysílačky, což naznačovalo nějakou dobrou noční hru. A taky že byla!

Čudla se Šatem odešli dřív, aby se připravili na své stanoviště. Za necelou hodinu jsme za nimi vyrazili i my. Rozdělili jsme se na dvě party a jednu vedl Viky a druhou Čára. Ve skupině s Vikym byl Panda, Tučňák, Křoví a Mára. V té druhé byl Jágr, já, Píp, Johny a Kája. Čára

nám vysvětlil pravidla: Měli jsme chodit jen po dvojicích, dostat se k Vikymu a cestou najít robota (Čudlu), který chodil po cestě a zjistit, co je na něm zvláštního. Tak jsme se rozdělili do dvojic Píp a Johny, Kája a já a osamocen zůstal Jágr, protože okolí Sv. Vojtěcha zná z té naší party asi nejlépe. Tak jsme a Karlem vyrazili první a za chvíli za námi Čára poslal Pípa s Johnym a nakonec Jágra. Domlouvali jsme se přes vysílačky, ale za chvíli jsme Pípa slyšeli víc než vysílačku, tak jsme přidali do kroku. Za chvíli jsme byli u mraveniště. Ale najednou jsme slyšeli křupání větví, tak jsme zdrhali, protože jsme si mysleli, že to je někdo z té druhé skupiny. Nesměli jsme se totiž vidět, a kdyby se tak stalo, tak ten koho viděli jim musel dát život, kterých jsme měli na začátku pět. A taky nás nesměl vidět robot, protože nám taky mohl sebrat život. No tak jsme se schovali za nějaký kořeny nebo co to bylo. Potom jsem se domluvil s Jágrem, že jako za ním přijdu. Karlovi to bylo ukradený. Tak jsme postupovali pasekou a dorazili na cestu (dříve lesní) a pustili se směrem k mraveništím. Jágr šel napřed, ale najednou ho vidím sprintovat zpátky, že prej něco slyšel, tak radši běžel pryč. Potom jsme viděli, jak na nás někdo bliká baterkou. tak jsme běželi k tomu místu a co nevidíme Křoví a Tučňák se tam válí v trávě. No tak pokračujeme dál cestou a už ani nevíme, kde je zbytek naší skupiny, ale najednou vidíme robota, jak se k nám blíží a světlo baterky nad námi. Tak celí zpocení skáčíme do trávy a ostružin a lepíme se co to jde k zemi. Ale to už robot Čudla si volá ty dva, co tam svítí baterkou a bohužel zjišťujeme, že to je Píp a Kája. Tak museli odevzdat každý jeden život. No tak jim potom voláme vysílačkou. Nejdřív dostali sodu za tu baterku a pak se ptáme, kde je Johny a oni, že se odpojil od Pípa, ale že je blízko. Tak jsme se plížili trávou jako ve válce a dostali bychom určitě kulkou mezi oči, protože když nám to potom Čudla vyprávěl, tak viděl všechny hlavně Jágra, který se nestačil schovat, tak skočil hned vedle cesty do kopřiv. Ale Viky naštěstí ještě zavolal Čudlovi, ať chytá jenom ty, co tam svítí baterkama nebo proti němu prostě vyjdou na férovku. Tak jsme se potom s Jágrem vraceli a u Vikyho jsme se nakonec sešli všichni. Trvalo nám to asi hodku a půl. Viky potom volal Čárovi jestli už má všechny, protože ta druhá skupina měla jít od Vikyho k Čárovi, ale tomu chyběl ještě Panda s Márou.

Cestou zpátky jsme šli kolem Vojtěcha, kde hlídal Šat, aby někdo nespadol do rokle. V klubovně jsme si ještě pustili DVD Blade Trinity, který přines Čudla.

Ráno nás čekala výprava na Černou skálu, kde bylo zahájení celoroční etapové hry. Toho se ale nezúčastnili Jágr kvůli zápasu v hokeji a Karel, že prej má nějakou oslavu. A ještě odešel Křoví a to kvůli fotbalu. No tak v Radkovicích nás Čára rozdělil do tří skupin a vysvětlil nám o co půjde. Tak jsme pokračovali dál cestou na Skálu, když vtom se objevil templář (Šat) a začal mávat praporkama a my nevěděli o co jde a potom nám doteklo, že je to morseovka, ale to už byla, část zprávy od vysílaná. Já byl s Tučňákem a chyběl nám akorát Karel. Vyluštili jsme to ze všech nejrychleji a za úkol doběhnout na skálu a tam byly papíry a my jsme si měli vybrat jeden z nich. Vybrali jsme si komturství Jeruzalémské. Ostatní dvě komturství jsou Paříž a Kypr. Potom jsme si opekli burty a šli zpět směr Příchovice. Uklidili jsme klubovnu a šli domů.

Zvěd

Úklid chodníčku

Ve středu 16.1. 2008 jsme se před schůzkou s našimi skauty vypravili uklidit chodníček mezi Přešticemi a Příchovicemi. Sraz jsme si dali na mostě, Šat přinesl pytle a dali jsme se do sbírání odpadků. Někdy až člověk žasnul nad tím, co všechno se našlo. Skauti se dokonce i předháněli, kdo najde nejlepší věc. Loni vyhrály tři lahve Božkova, ale letos byl rekord pokořen novou značkou. Nalezeny byly čtyři obaly od krabicového bílého vína Bianco. Je vidět jaká kvalitní značka francouzského jakostního vína ovládá náš trh☺. Na pátou hodinu jsme byli hotovi a mohli jsme se věnovat naší tradiční schůzce. Nevím, zda naše práce měla nějaký valný smysl, když se během týdne bude podél chodníčku válet opět stejné množství odpadků, ale asi ano, jelikož kdybychom jednou za čas takovéto brigády neuspořádali, brzy bychom se do Příchovic brodili hromadami odpadků.

Čára

„Čertovská rojovka“ světlušek

V sobotu 8. prosince 2007 dorazili do naší klubovny dva vzácní hosté z dalekého pekla – Čert a Čertice. Vstupenkou do naší klubovny byla nějaká typická věc nebo část těla čerta (rohy, řetěz, ocas, pytel aj.). Čert s Čerticí připravili pekelné úkoly, které musely světlušky ve skupinách splnit. Pro ty, které by úkoly nezvládly, byla přislíbena služba peklu. Naštěstí se všechno podařilo včas splnit a nejlepší skupiny

dokonce vybojovaly odměny. Poradily si s vyluštěním čertí zprávy, vytvářely papírový řetěz, vymýšlely pohádky, ve kterých vystupuje čert, skákaly v pytlích a zatancovaly čertovský tanec.

Myslím, že nejen pro čerty, ale hlavně světlušky bylo celé odpoledne zábavné a všem se netradiční rojovka líbila.

Kikina

Výprava vlčat do Březníku

28.10. se sešla smečka 11 vlčat a dvou vůdců, aby vyrazila na výpravu. Nevím jak je to možné, ale už několikrát rok se nám „daří“ naplánovat výpravu den po přechodu na zimní čas. Naštěstí si všichni účastníci hodinky přeřídili správným směrem a dorazili jak měli. Naše kroky vedli nejprve na Ostrov a pak k našemu cíli – Březníku.

V krásném podzimním počasí jsme cestou zahráli několik her, a tak jsme řádně vyhládlí na Březníku našli vhodné místo, rozdělali ohýnek a opekli si něco dobrého. Cestou zpět jsme se ještě zastavili na pozemcích, které středisko dostalo darem, na cestě postavili překážkovou dráhu a zasoutěžili si.

Pro některé nováčky to byla první výprava, takže i nějaké to bolení nožiček bylo, i tak jsme ale do klubovny dorazili všichni v dobré náladě.

Koza

RR Rokyta 2007

Dne 30.11. 2007 se naše roverstvo vypravilo na našem středisku velice známou chatu Rokytu na Šumavě. Na náměstí jsme se sešli v poměrně slušném počtu deseti kousků (já, Koza, Haník, Kiki, Rajče, Skřítek, Sporták, Martina, Sova a její přítel Míra, který se této akce účastnil jako čestný host) s tím, že nás během víkendu doplní ještě další.

Cesta směrem tam byla velice zajímavá, a tak si ji tady teď podrobněji rozebereme. Autobus do Klatov měl z Přeštic odjíždět v 14:00, ale podle očekávání se objevil až o deset minut později. Po chvíli vyhrožování, kdy nás nechtěl kvůli zavazadlům řidič vzít přeci jenom otevřel zavazadlový prostor a my jsme se vtěsnali do přečpaného autobusu a konečně se dali do pohybu. Hned za městem nám však v cestě stála další překážka. Silnice byla do základů rozkopána, a tak cesta do Borov trvala přibližně půl hodiny. To už jsme začínali být lehce nervózní, protože jsme měli v Klatovech na přestup luxusních 0 minut. Nakonec jsme tedy po strastiplné cestě dorazili do Klatov. Autobus na Sušici už by 45 minut v prachu, a tak jsme se ubytovali v restauraci na autobusovém nádraží. Zde se nás ujal velice „příjemný“ číšník, který byl po Rajčeho stěhovacích akcích natolik „vlídný“, až to Kiki a Haník nevydrželi a doporučeli se pryč.

Hodina utekla jako voda a další autobus na Sušici byl tady. V klidu jsme se nalodili a vyrazili. Během cesty se čtyřem členům naší posádky přihodila velice nepříjemná věc. Bohužel jsem to byl já a spolu se mnou ještě Rajče, Koza a Míra. Během cesty jsme si totiž dávali velice záležet na tom, abychom nebyli dehydratováni a pečlivě udržovali pitný režim a to se nám velice vymstilo. Do Sušice to bylo ještě dobrých půl hodiny a my se na svých sedadlech svíjeli v křečích a každá zatáčka a výmol byla velmi nepříjemná. Muka to byla strašná, a tak jsme uvítali ceduli s nápisem SUŠICE a jakmile autobus zastavil, vystartovali jsme batohy ne batohy (tímto děkujeme našim kamarádům, které nám je z autobusu vyndali) a pokřtili místní řeku Otavu. I zde jsme měli do příjezdu dalšího autobusu přibližně hodinu času, a tak jsme si ji zkrátili v jednom místním klubu

Po hodině přijel náš další autobus. Ale nebyl to ledajaký autobus, byl to (k našemu zděšení) mikrobus. Řidič byl skoro tak „vlídný“ jako klatovský hostinský, ale v tomto případě se mu zase tolik nedivím, protože jsme mu svými zavazadly málem zdemolovali vozidlo. Určitě se mu velice ulevilo, když nás vyhodil to tmy na zastávce u Radešova. Zde se vyskytl největší problém. Další autobus na

Rokytu jel asi až v pět ráno, a tak jsme vysílali zoufalé SOS Kamilovi a Yetti. Ti totiž jeli na chatu s vodáky auty, a proto jsme doufali, že pro nás přijedou zpět. Kamil slíbil, že se pro nás vrátí, a tak jsme se mu vypravili pěšky naproti. Cestou jsme si hezky od plic zazpívali klasické písničky, ale došlo i na chorály fanoušků plzeňského Lassiesbergru. Cesta pomalu ubíhala, ale síl ubývalo. Takto jsme dorazili až do Čeňkovo Pily. Tady už to Koza s Rajčetem nevydrželi, nasadili běžky a vypravili se směr Rokyta. Přesně v tu chvíli sice přijel Kamil, ale Rajče hrdinsky prohlásil, že jedou, a tak jeli. Z jejich nočního putování se toho moc neví. Snad jen to, že chata Turnerovka byla zavřená, ale neodbytný Rajče a Koza se stejně dostali dovnitř a dostali i něco k pití.

Do našeho příběhu se vrací až o několik hodin později. My jsme zatím naskákali do Kamilova a jednoho neznámého pána auta. Ten se sám nabídl, že pro nás společně s Kamilem dojede a za to mu patří velké díky. V tu chvíli na místo dorazil i Hába s Maggi, kteří jeli z Přeštic déle a vlastním autem. Během chvilky jsme tedy byli na chatě, kde už na nás čekala teplá kamna a zasloužený odpočinek. Po několika hodinách se vrátili i Koza a Rajče, a tak jsme byli kompletní. Po krátkém posezení jsme se všichni naprosto vyčerpaní uložili do svých postýlek.

Ráno jsme se všichni plni sil a svěží probudili a po snídani se začali chystat na své programy. Během příprav ještě dorazil Aleš s Terkou a byli jsme kompletní. Neběžkaři zůstali na chatě a jelikož já se vypravil na běžkařskou výpravu, tak jejich příběh neznám, a proto vám ho zde převypráví někdo jiný. Zde ho máte.....

..... Ale pojdme zpět k nám běžkařům. Vyrazili jsme poměrně v malém počtu, ale o to kvalitnější – Rajče, já, Koza, Skřítek, Kiki, Sporták a připojila se k nám ještě Yetti. Ve vysokém tempu jsme si to zamířili směr Modrava. Vedení výpravy se ujala zkušená Yetti a zbytek výpravy ji statečně následoval. Před Modravou se nám postavil do cesty velice zajímavý sjezd. Já s Kozou a s Kiki jsme zvolili bezpečné objetí, Yetti jako zkušený matador necouvla a Skřítek se Sportákem nalétli jak říkáme na typickou „rajčovinu“ a rozhodli se sráz sjet taktéž. První se na sjezd postavila Yetti a s pomocí několika obloučků sráz bezpečně zdolala. Druhý se dolů pustil Rajče. Namířil si to přímo „šusem“ dolů. Už to vypadalo, že to zvládne, ale náhle vyhodil kopýtko a už se válel. Nevypadalo to moc pěkně, ale přiznám se, že jsem se poměrně dobře bavil. Zájemci se můžou přihlásit u Kozy. Má velice povedené video. Skřítek a Sporták mezitím pochopili, že se nechali napálit a různými způsoby se dostali dolů. Sporták zvolil něco jako způsob „pád a vstát“ a ten se mu nakonec stal osudným. Jeho bota to nevydržela a tak musel Sporták na Modravě udělat čelem vzad a mašíroval zpátky na Rokytu. My se vydali dál směr Ptačí nádrž. Cesta ubíhala rychle a sníh byl parádní. Cestou jsme udělali několik fotografií a za chvilku jsme byli na místě. Odtud jsme zamířili k pramenu Vltavy. Cestou nás čekalo náročné stoupání na Černou horu, ale všichni jsme ho

zvládli a po následném sjezdu jsme konečně byli u pramene Vltavy. Tady jsme si dali kratší pauzičku, nasvačili se a hurá dál na Kvildu. I sem cesta ubíhala rychle, a tak jsme brzy dosáhli vytoužené hospody. Krásně jsme se občerstvili, vypili hezkých pár litrů točené limonády, zahrálo nás několik vývarů, Kiki si navrch dala palačinku a já s Rajčetem jsme to zatloukli steakem s nivou. Sytí jsme se pak vypravili dále. To už se začalo stmívat. Konec cesty už jsme absolvovali v naprosté tmě a řeknu vám, sjezdy spojené s přeskakováním potoků to je ve tmě opravdová zábava ☺. Konec cesty jsme museli absolvovat po asfaltové silnici pěšky a kolem šesté hodiny večerní jsme byli zpět na chatě. Večer následovala večeře, po ní jsme si zahráli psychologickou hru od Haníka. Jejím cílem bylo poznat, s kým máme nejvíc společného. U mě vyhrál Hába. Poté vytáhla Kiki svou kytaru a dlouho do noci jsme zpívali a bavili se. Nakonec jsme naprosto vyčerpaní padli na svá lůžka a spali jak zabití.

Ráno se od nás odpojila skupina Hába, Maggi a Martina, kteří vyrazili domů dříve. Zbytek se ještě vypravil na kratší vycházku na Antýgl. Restaurace byla bohužel zavřená, a tak jsme se s nepořízenou vypravili zpět. Na chatě jsme dokonale uklidili, sbalili si, pořídili u sněhuláka společné foto a vydali se na autobus. Tentokrát cesta probíhala docela hladce. V Sušici jsme se zastavili v restauraci na večeři v podobě tlačenek a klobás a pak vlakem do Přeštic. Během cesty jsem ještě zlikvidoval zbytek svých zásob a jelikož nejsem „hamna“ tak jsem se dokonce i rozdělil. Tak jsme tedy zdárně dorazili do Přeštic a rozloučili se. Na tuto akci jistě budeme všichni ještě dlouho vzpomínat a ti, co se nezúčastnili mohou jen hluboce litovat, protože to opravdu stálo zato.

Čára

OLDSKAUTSKÝ SILVESTR

Oldskauti si zvykli slavit společně Silvestra pár dní poté, co ho slaví všichni ostatní. Důvod je prostý, každý z nás si ho užívá buď se svou rodinou nebo se svými kamarády. No a protože i oldskauti jsou stále dobrá parta, neodpustí si proto příležitost oslavit ho ještě jednou. Sice už ne s takovým rámusem jako na konci roku (s ohledem na

životní potřeby našeho souseda pana Danka, mezi které patří zejména klidný a nikým nerušený spánek), ale i tak si to pěkně užijí. Tradicí se již stalo, že tento večer bývá na určité téma, letos se jednalo o strašidelný večírek.

A tak kromě nás byly na tuto akci zváni strašidla a bubáci. No sešli se

tam pěkní týpci. Třeba strašidelný rytíř, upír, smrt'ák a divoženka. Také strašidla, které jsem já osobně neidentifikoval. Ale to bude asi díky mé slabé fantazii.

Ale se všemi byla sranda. Od toho večera už se žádných strašidel nebojím. Zjistil jsem, že jsou skoro stejní jako my. Chovají se jako my, vypráví stejné vtipy jako my, smějí se jako my, papají stejná jídla jako my (mimochodem móóóc dobrá), pijí stejné dobroty jako my, zpívají stejné písně jako my, hrají stejné hry jako my (i se stejnou vervou a touhou vyhrát), hádají se jako my a dokáží se i stejně radovat.

Takže nemusíte mít strach, že kdybyste se někdy v dalším životě narodili jako strašidla, že by to snad byl neřešitelný problém.

VIKI

Tříkrálová sbírka

Každoročně chodíme se světluškami jako „Tři králové“ po rodičích a známých. Letos jsme byly osloveny pořadatelkami Tříkrálové sbírky z Přestic, abychom jim pomohly s realizací v Příchovcích. Jedná se o sbírku, která je celorepublikově pořádána neziskovou humanitární organizací Charita Česká republika, která je největší nestátním poskytovatelem sociálně zdravotních služeb u nás. Jejich krédem je pomoc bližním v nouzi bez ohledu na jejich příslušnost k rase, národnosti či náboženství.

Světlušky s nadšením přijaly nabídku účastnit se této sbírky. Jejich úkolem bylo obejít celé Příchovice - popřát každému domu a rodině šťastný nový rok a vybrat do kasiček co nejvíce příspěvků. Bylo vytvořeno několik skupin Tří králů, do kterých se zapojily téměř všechny příchovické i některé přeštické světlušky. Začaly ve čtvrtek 3.ledna odpoledne, pokračovaly pátečním odpolednem a poslední skupiny vyrazily v sobotu 5. ledne dopoledne. Celková vybraná částka je **7 547,50 Kč**. Velký dík tedy patří Pavoučkovi, Miki, Berušce, Jehličce, Fouskovi, Elišce, Culíkovi, Kájině, Sušence, Aničce, Borůvce a Žabce.

Kikina

Protlak – časopis roverů a rangers střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **redakční rada:** Rajče(vlčata), Haník(RR), Kiki(světlušky), Yetti(skautky), Šat(skauti), Laka(oldskauti)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 237, Přestice 33401, goat22@seznam.cz

uzávěrka: 19.1.2008 **vyšlo:** 25.1.2008 **neprodejné**